

**Oświadczenie złożone
przez senatorów Bogdana Pęka, Grzegorza Wojciechowskiego,
Andrzeja Pajaka, Wojciecha Skurkiewicza i Roberta Mamąta
na 15. posiedzeniu Senatu
w dniu 6 lipca 2012 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka, do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina oraz do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowni Panowie Ministrowie! Szanowny Panie Prokuratorze!

W uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w Płońsku, II Wydział Karny, w sprawie o sygn. II K 635/11 znajduje się między innymi takie bulwersujące stwierdzenie. „Nie można bowiem – w szczególności – wymagać od oskarżonego, by przy każdym przejściu dla pieszych, w warunkach nocnych, zmniejszał on prędkość do takiej, która pozwoli mu zauważyć przeszkodę w świetłach prowadzonego pojazdu. To w istocie zatamowałoby ruch drogowy. W niniejszej sprawie oskarżony mógł zatrzymać pojazd, gdyby w momencie zauważenia pieszej prowadził go z prędkością nie większą niż 33,5 km/h. Sąd dostrzega, że do uderzenia z pieszą doszło na oznakowanym przejściu dla pieszych. Nie oznacza to jednak, by kierujący miał obowiązek dostosowania prędkości jazdy do widoczności świateł”.

Panów Ministrów i Prokuratora Generalnego prosimy o odpowiedzi wraz z uzasadnieniami w następującym zakresie.

W jaki sposób powyższy wyrok wpłynie na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie liczby zabitych na drogach?

Czy pieszy ma pierwszeństwo na przejściu dla pieszych, skoro – jak stwierdził niezawisły sąd – kierujący nie ma obowiązku dostosowania prędkości jazdy do widoczności świateł?

Czy kierujący ma obowiązek prowadzić pojazd z prędkością dostosowaną do widoczności tak, aby mógł ustąpić pierwszeństwa innym użytkownikom drogi, w tym pieszym na oznakowanych przejściach dla pieszych?

Czy ważniejsze jest bezpieczeństwo użytkowników drogi, czy nietamowanie ruchu drogowego?

Czy w świetle powyższego wyroku należy przyjąć, że sama zasada braku obowiązku dostosowania prędkości jazdy do widoczności świateł dotyczy także skrzyżowań, osób kierujących ruchem drogowym, robót drogowych i innych przeszkód na drodze?

Czy ten wyrok zmienia dotychczasową praktykę stosowania art. 13 prawa o ruchu drogowym?

Czy w świetle powyższego wyroku jest możliwe przechodzenie przez przejście w warunkach dużego natężenia ruchu i ograniczonej widoczności?

Jakim warunkom technicznym w świetle powyższego wyroku powinno odpowiadać przejście dla pieszych, aby było bezpieczne? Ile z ogólnej liczby przejść odpowiada takim warunkom?

Jaki jest średni koszt dostosowania przejścia do „nowych standardów” wynikających z tego wyroku? Ile przejść należałoby zmodernizować?

Prokuratora Generalnego prosimy o rozważenie wniesienia kasacji w tej sprawie.

Z poważaniem
Bogdan Pęk
Grzegorz Wojciechowski
Andrzej Pajak
Wojciech Skurkiewicz
Robert Mamąta